

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 6. 4. 2022 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Trnky a soudců JUDr. Olgy Smrčkové a Mgr. Michala Kubánka v trestní věci **obžalovaného** [REDACTED], **narozeného** [REDACTED], vedené pro přečin porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1 tr. zákoníku, o odvolání obžalovaného, státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích, poškozených – AQS, a.s., IČ: 25655922, BLUE SKY FILM DISTRIBUTION a.s., IČ: 274011413, BONTONFILM a.s., IČ: 26737493, Filmexport Home Video s.r.o., IČ: 49689193, HBO Europe s.r.o., IČ: 61466786, HOLLYWOOD C.E., s.r.o., IČ: 43872646, Urania s.r.o., IČ: 25703277 (zastupovaných zmocněncem – Česká protipirátská unie, IČ: 45768706) a poškozené České televize, IČ: 00027383, proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 9. 2021, č.j. [REDACTED],

takto:

I.

K odvolání státní zástupkyně se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu v celém rozsahu zrušuje.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

Obžalovaný

[REDACTED],

narozený [REDACTED] ve [REDACTED], trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED], adresa pro doručování [REDACTED]

uznává se vinným, že

v době nejméně od 23. 1. 2009 do 28. 2. 2013 v [redacted] z místa svého bydliště na adrese [redacted], případně jinde, prostřednictvím celosvětové sítě internet, vědomě a bez souhlasu nositelů autorských práv, registrován a vystupující pod přezdívkou „[redacted]“, ze svého domácího počítače ukládal na veřejné datové úložiště [redacted] zvukově obrazová díla, čímž umožnil neoprávněné užití následujících audiovizuálních děl dalšímu možnému předem nespecifikovanému množství zájemců, a to:

1) tituly 22 výstřelů, Číslo 23, 2Bobule, Bitva u Thermopyl, 96 hodin, Aeon Flux, Alenka v říši divů, Auta 2, Báječný svět shopaholiků, Bod zlomu, Bratrstvo neohrožených, Captain America: První Avenger, Cela 2, Constantine, Česká RAPublika, Čistá duše, Děkuje, že kouříte, District 9, Disturbia, Dokonalý trik, Drive Angry, Dům u jezera, Firewall, Forrest Gump, František je děvkař, Frekvence, G-Force, Gran Torino, Green Lantern, Grindhouse: Auto zabiják, Gumídci, série 1, Gumídci, série 2, Gumídci, série 3, Gumídci, série 4, Harry Potter a Fénixův řád, Harry Potter a kámen mudrců, Harry Potter a ohnivý pohár, Harry Potter a Princ dvojí krve, Harry Potter a Relikvie smrti - část 1, Harry Potter a Relikvie smrti - část 2, Harry Potter a tajemná komnata, Harry Potter a vězeň z Azkabanu, Hodinu nevíš..., Hrdost a sláva, Hrozba v poušti, Hvězdný prach, Immortal, Inkoustové srdce, Iron Man, Jackass 3D, Jak se krotí krokodýli, Jak vycvičit draka, Jánošík - Pravdivá historie, Jarní úklid s.r.o., Jezero smrti, Jménem krále, Kmotr, Kmotr 2, Kmotr 3, Kocour v botách, Kuky se vrací, Letec, Letopisy Narnie: Princ Kaspian, Lidice, Machete, Majestic, Mary a Max, Megamysl, Melodie mého srdce, Mezi námi zvířaty, Mimzy, Monstra vs. Vetřelci, Mravenčí polepšovna, Mrtvá nevěsta Tima Burtona, Mulholland Drive, Na vlásku, Náhradníci, Nekonečný příběh 2, Nepřítel státu, Nezvratný osud, Nezvratný osud 2, Oběť zla, Obsluhoval jsem anglického krále, Okamžik zlomu, Oko dravce, Pán prstenů: Dvě věže, Pán prstenů: Návrat krále, Pán prstenů: Společenstvo prstenu, Paranoia, Pařba ve Vegas, Piráti z Karibiku: Na konci světa, Piráti z Karibiku: Prokletí Černé perly, Piráti z Karibiku: Truhla mrtvého muže, Pláč sovy, Počátek, Podivuhodný případ Benjamina Buttona, Poslední plavky, Pošli to dál, Princ z Persie: Písky času, Přicházím s deštěm, Případ číslo 39, Rango, Resident Evil - Apokalypsa, Robinsonovi, Rychlá akce, Řada nešťastných příhod, Sestra v akci, Sestra v akci 2: Znovu v černém hábitu, Sherlock Holmes, Smrtonosná zbraň, Smrtonosná zbraň 2, Smrtonosná zbraň 3, Smrtonosná zbraň 4, Spláchnutej, Strážci - Watchmen, Tahle země není pro starý, Taková normální rodinka, Tobruk Toy Story 2: Příběh hraček, Toy Story 3: Příběh hraček, Toy Story: Příběh hraček, Transformers, Transformers 3, Transformers: Pomsta poražených, TRON: Legacy 3D, Tři království: Vzkříšení draka, Turnaj zabijáků, U mě dobrý, Ukradené vánoce Tima Burtona, Ulovit miliardáře, Útěk na Horu čarodějnic, Útěk ze Sibíře, VALL-I, Vratné lahve, Vzhůru do oblak, Yes Man, Zahulíme, uvidíme 2, Zkrocená hora, Zlatý kompas, Znamení, Životní zkouška, k nimž drží autorská práva společnost AQS, a.s., Kunětická 2534/2, 120 00 Praha 2, IČ 25655922.

titul Mladí, nezadaní & našťvaní, k nimž drží autorská práva společnost BLUE SKY FILM DISTRIBUTION a.s., Lázeňská 11, 118 00 Praha 1, IČ 27401413.

tituly 12 opic, 27 šatů, Alvin a Chipmunkové, Americký gangster, Andělé a démoni, Avatar, Baader Meinhof Komplex, Bathory, Bezstarostná jízda, Bratři z donucení, Casino, Cyborg, Čarodějův učeň, Černočerná tma, Čertova nevěsta, Dábel nosí Pradu, Den, kdy se zastavila Země, Divoké včely, Divoké vlny, Dlouhý víkend, Doba ledová 3: Úsvit dinosaurů, Doba ledová: Mamutí Vánoce, Dostaň ho tam, Dračí past, Dračí války, Duna, Final Fantasy: Esence života, Futurama, série 1, Futurama, série 2, Futurama, série 3, Futurama, série 4, Gang v útoku, Gangsteři, Gattaca, Grandhotel, Hačikó - Příběh psa, Hanebný pancharti, Hellboy 2: Zlatá armáda, Hop, Horton, Hory mají oči, Hory mají oči 2, Hrdinové a zbabělci, Hurá do basy, Já, padouch, Jedna ruka netleská, Jednotka příliš rychlého nasazení, Jen přes její mrtvolu, Jiná perspektiva, Jumanji, Kawasakiho růže,

Kazatel Klik - život na dálkové ovládání, Klub hrůzy, Klub vyděračů, Kniha přežití, Koralína a svět za tajnými dveřmi, Král rybář, Krásná pokojská, Lazebník sibiřský, Liga výjimečných, Lovecká sezóna 2, Magnólia, Machři, Marley a já, Mejdán v Las Vegas, Město Ember, Milionář z chatrče, Minority Report, Mistrovský plán, Muž v ohni, Na odstřel, Nenarození, Nezastavitelný, Noc v muzeu, Normal, Ozbrojení a nebezpečí, Paul, Percy Jackson: Zloděj blesku, Potomci lidí, Princ a Prudáš, Projekt LAZAR, Přes palubu, Push, Quantum of Solace, Rallye smrti 2, Rebelové, Resident Evil: Afterlife, Resident Evil: Zánik, Rio, Robin Hood, Rok jedna, Roman pro muže, Rychle a zběsile 5, Rychlí a zběsilí, Samotáři, Sedm, Sedm životů, Simpsonovi, série 7, Simpsonovi, série 8, Simpsonovi, série 9, Simpsonovi, série 10, Simpsonovi, série 11, Simpsonovi, série 12, Simpsonovi, série 13, Simpsonovi, série 14, Simpsonovi, série 15, Simpsonovi, série 16, Simpsonovi, série 17, Simpsonovi, série 18, Simpsonovi, série 19, Simpsonovi, série 20, Simpsonovi, série 21, Sin Nombre, Slavnosti sněženek, Smrtonosná past 4.0, Spojenec, Správci osudu, Stalo se, Star Wars: Epizoda I - Skrytá hrozba, Star Wars: Epizoda II - Klony útočí, Star Wars: Epizoda III - Pomsta Sithů, Star Wars: Epizoda IV - Nová naděje, Star Wars: Epizoda V - Impérium vrací úder, Star Wars: Epizoda VI - Návrat Jediho, Světová invaze, Šťěstí na dosah, Tajná dohoda, Ten Největší, Terra, Travička zelená, Třináctka, Ultraviolet, Underworld: Vzpouza Lycanů, V tom domě straší, Valkýra, Vy nám taky, šéfe!, Vyměřený čas, Wanted, X-Men: První třída, Zelené peklo, Zelený sršeň, ZOHAN: Krycí jméno kadeřník, Zrcadla, Ženy v pokušení, k nimž drží autorská práva společnost BONTONFILM a.s., Na Poříčí 1047/26, 110 00 Praha 1, IČ 26737493,

titul UFO: Vím, co jsem viděl, k nimž drží autorská práva společnost Filmexport Home Video s.r.o., Na Moráni 5, 120 00 Praha 2, IČ 49689193,

tituly Bacha na balóny, Bronson, Mé srdce pohřbíte u Wounded Knee, k nimž drží autorská práva společnost HBO Europe s.r.o., Jankovcova 1037/49, 170 00 Praha 7, IČ 61466786,

tituly (K)lamač srdcí, Admirál, Asterix a Obelix, Babylon A.D., Cesta bojovníka, Cesta do středu země, Coach Carter, Ctihodný občan, Černá kniha, Černé ovce, Číslo 9, Čtyři pokoje, Dante 01, Disaster Movie, Drž hubu!, Equilibrium, Gamer, Good bye, Lenin!, Hannibal - Zrození, Hele kámo, kdo tu vaří?, Imaginárium Dr. Parnasse, Kajínek, Karcoolka, Kletba bratří Grimmů, Knoflíkáři, Krev mojí krve, Kurýr 3, Largo Winch, Letopisy Narnie - Lev, čarodějnice a skříň, Million Dollar Baby, Most do země Terabithia, Mučedníci, Na hraně temnoty, Napola, Náš vůdce, Next, O život, Odposlech, Oko, Orel Deváté legie, Parfém: Příběh vraha, Podvod, Poslední templář, Pravidla moštny, Prorocství, Půlnoční vlak, Pulp Fiction: Historky z podsvětí, Purpurové řeky, Resident Evil, Rytíři krvavé oceli, Sammyho dobrodružství, Sirotčinec, Slídl, Sloní muž, Smrt panen, Stáhni mě do pekla, Strom života, Symptom Pandorum, Traffic - Nadvláda gangů, Twilight saga: Nový měsíc, Twilight saga: Stmívání, Underworld, Underworld Evolution, V Bruggách, Válka Bohů, Vlak do pekel, Vlkodav z kmene Šedých psů, Wasabi Yamakasi 2: Velká výzva, Zastav a nepřezíješ, Zdrojový kód, Zlí hoši, Ztraceni v hlubinách, Zvrácený, k nimž drží autorská práva společnost HOLLYWOOD C.E., s.r.o., Jizerská 1881, 251 01 Říčany, IČ 43872646, s.r.o.,

tituly Bojiště země, Dračí doupě, Dračí doupě 2, Muž na měsíci, Nekonečný příběh, Nepřemožitelný Shaolin, Planeta 51, Pohádky z lesa, Stopy ve sněhu, Temná zákoutí, Trainspotting - Poslední zastávka, Vraždy podle Jidáše, Vykoupení z věznice Shawshank, k nimž drží autorská práva společnost INTERSONIC spol. s r.o., Staré Grunty 36, 842 25, Bratislava, Slovenská republika, IČ 17054311,

tituly Ip Man, Mafiánka, Veni, vidi, vici, k nimž drží autorská práva společnost Urania s.r.o., Sokolovská 47/73, 186 00 Praha 8, Karlín, IČ 2570327,

titul Bláznivá škola, k níž drží autorská práva společnost společnosti Columbia Pictures Industries, Inc., s místem podnikání 10202 West Washington Boulevard, Culver City, California 90232, USA,

tituly 15 minut, Kokain, Riziko, k nimž drží autorská práva společnost New Line Productions, Inc., s místem podnikání 116 N. Robertson Boulevard, Los Angeles, California 90048, USA,

tituly Hlava 22, Jimmy Neutron, Virtuozita, k nimž drží autorská práva společnost Paramount Pictures Corporation, s místem podnikání 5555 Melrose Avenue, Hollywood, California, 90038, Spojené státy americké,

tituly Caprica, Bravo, girls!, k nimž drží autorská práva společnost Universal City Studios LLLP a Universal City Studios Productions LLLP, s místem podnikání 100 Universal City Plaza, Universal City, California 91608, USA,

titul Nejhledanější v Malibu, k nimž drží autorská práva společnost Warner Bros. Entertainment Inc., s místem podnikání 4000 Warner Boulevard, Burbank, California, 91522, Spojené státy americké,

tituly Duše jako kaviár, Non plus ultras, k nimž drží autorská práva společnost Barrandov Studio a.s., Křiženeckého nám. 322/5, 152 00 Praha 5, IČ 281 72 469,

tituly Perinbaba, Tisícročná včela, k nimž drží autorská práva společnost JAKUBISKO FILM, s.r.o., Nad údolím 113/72, 147 00 Praha 4, IČ 47548819,

tituly Katka, Návrat idiota, Občan Havel, Rok ďábla, k nimž drží autorská práva společnost NEGATIV s.r.o., Ostrovní 126/30, 110 00 Praha 1, IČ 64577201,

titul Divadlo Jára Cimrmana: Akt, k němuž drží autorská práva společnost Punk Film, s.r.o., Přístavní 1126/18, 170 00 Praha 7, IČ 27106993, byla způsobena škoda ve výši 5.563,- Kč (z toho 152,- Kč za rozmnožování a 5.411,- Kč za sdělování),

2) tituly Lotrando a Zubejda, Hitler: Vzestup zla, Kouzla králů, Hlídač č. 47, série Dobrodružství kriminalistiky, k nimž drží autorská práva společnost ČESKÁ TELEVIZE, IČ 00027383, se sídlem Na Hřebenech II 1132/4, 147 00 Praha 4 - Podolí,

3) tituly Postradatelní, Mrňouskové, k nimž drží autorská práva společnost NORTH VIDEO s.r.o., IČ 44568843, se sídlem Mezní 3430, 400 11 Ústí nad Labem,

4) tituly Drak z chrámu Šaolin, Zachraňte Myšáka, Devátá brána, Nekonečný příběh 3, Leon, Faunův labyrint, Cesta draka, k nimž drží autorská práva společnost VAPET Production, spol. s r.o., IČ 48118168, se sídlem U družstva REPO 1061, 140 00 Praha,

kdy takto měl činit po delší dobu, neoprávněně bez svolení a souhlasu autorů audiovizuálních děl, výkonných umělců a výrobců zvukově obrazových záznamů, popřípadě bez příslušné licenční smlouvy, tedy v rozporu s právem dílo užít, a takto porušil zejména ustanovení § 12 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, když dílo neoprávněně rozmnožoval (§ 12 odst. 1, 4 písm. a) autorského zákona, § 13 autorského zákona) a veřejnosti sděloval (§ 12 odst. 1, 4 písm. f), § 18 odst. 1, 2 autorského zákona)

tedy

neoprávněně nikoli nepatrně, zasáhl do zákonem chráněných práv k autorskému dílu, zvukově obrazovému záznamu a dopustil se takového činu ve značném rozsahu,

tím spáchal

přechin porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 270 odst. 2 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody** na 1 (jeden) rok, jehož výkon se podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu 2 (dvou) let.

Dále podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to jednoho PC černé barvy, značky HP Compact DC5750, dále jeden PC světlé barvy obsahující jeden kus HDD a DVD mechaniky a jeden kus PC stříbrno černé barvy, značky Celsius, výrobní číslo [REDACTED].

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se s požadavkem na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních poškození:

- AQS, a.s., Kunětická 2534/2, 120 00 Praha 2, IČ: 25655922,
- BLUE SKY FILM DISTRIBUTION a.s., Lázeňská 11, 118 00 Praha 1, IČ: 274011413,
- BONTONFILM a.s., Na Poříčí 1047/26, 110 00 Praha 1, IČ: 26737493,
- Filmexport Home Video s.r.o., Na Moráni 5, 120 00 Praha 2, IČ: 49689193,
- HBO Europe s.r.o., Jankovcova 1037/49, 170 00 Praha 7, IČ: 61466786,
- HOLLYWOOD C.E., s.r.o., Jizerská 1881, 251 01 Říčany, IČ: 43872646,
- Urania s.r.o., Sokolovská 47/73, 186 00 Praha 8, IČ: 25703277,
- INTERSONIC spol. s r.o., Staré Grunty 36, 842 25 Bratislava, IČ: 17054311,
- Columbia Pictures Industries, Inc., s místem podnikání 10202 West Washington Boulevard, Culver City, California 90232, USA,
- New Line Productions, Inc., s místem podnikání 116 N. Robertson Boulevard. Los Angeles, California 90048, USA,
- Paramount Pictures Corporation, s místem podnikání 5555 Melrose Avenue, Hollywood, California 90038, USA,
- Universal City Studios LLLP a Universal City Studios Productions LLLP, s místem podnikání 100 Universal City Plza, Universal City, California 912608, USA,
- Warner Bros. Entertainment Inc., s místem podnikání 4000 Warner Boulevard, Burbank, California, 91522, USA,
- Barrandov Studio a.s., Křiženeckého náměstí 322/5, 152 00 Praha 5, IČ: 28172469,
- JAKUBISKO FILM, s.r.o., Nad Údolím 113/72, 147 00 Praha 4, IČ: 47548819,
- NEGATIV s.r.o., Ostrovní 126/30, 110 00 Praha 1, IČ: 64577201,
- Punk Film, s.r.o., Přístavní 1126/18, 170 00 Praha 7, IČ: 27106993,
- Česká televize, se sídlem Na Hřebenech II 1132/4, 140 70 Praha 4 IČ: 00027383,
- VAPET Production, spol. s.r.o., U Družstva Repo 1061, 140 00 Praha 4,
- NORTH VIDEO s.r.o., Mezní 3a, 400 11 Ústí nad Labem, IČ: 44568843.

II.

Odvolání obžalovaného [REDACTED] a poškozených AQS, a.s., IČ: 25655922, BLUE SKY FILM DISTRIBUTION a.s., IČ: 274011413, BONTONFILM a.s., IČ: 26737493, Filmexport Home Video s.r.o., IČ: 49689193, HBO Europe s.r.o., IČ: 61466786, HOLLYWOOD C.E., s.r.o., IČ: 43872646, Urania s.r.o., IČ: 25703277 a poškozené České televize, IČ: 00027383, se podle § 256 tr. řádu zamítají.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 9. 2021, č.j. [REDACTED], byl obžalovaný [REDACTED] uznán vinným přečinem porušení autorského práva, práv

souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se podle skutkových zjištění okresního soudu dopustil jednáním popsaným ve výroku tohoto rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích. Za to byl odsouzen podle § 270 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody na 8 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 18 měsíců. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věcí použitých ke spáchání trestné činnosti, a to počítačové techniky v rozsahu stejném jako v tomto rozsudku odvolacího soudu. Všichni poškození byli se svými nároky na náhradu škody podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný [REDAKCE], státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích a dále poškození AQS, a.s., IČ: 25655922, BLUE SKY FILM DISTRIBUTION a.s., IČ: 274011413, BONTONFILM a.s., IČ: 26737493, Filmexport Home Video s.r.o., IČ: 49689193, HBO Europe s.r.o., IČ: 61466786, HOLLYWOOD C.E., s.r.o., IČ: 43872646, Urania s.r.o., IČ: 25703277 (zatupování ke dni vyhlášení rozsudku Českou protipirátskou unií, se sídlem Sokolovská 37/24, Praha-Karlín, IČ: 45768706) a poškozená České televize, IČ: 00027383.
3. Obžalovaný prostřednictvím svého obhájce namítl, že byl uznán vinným přečinem podle § 270 odst. 1 tr. zákoníku, za který zákon stanoví trest odnětí svobody až na 2 léta, zákaz činnosti nebo propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty. Podle § 34 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku zaniká trestní odpovědnost za předmětný trestný čin uplynutím promlčecí doby, jež v případě obžalovaného činí 3 léta. Podle § 34 odst. 4 tr. zákoníku se promlčecí doba přerušuje mimo jiné podáním obžaloby. První obžaloba proti obžalovanému byla podána dne 4. 6. 2015. Druhá obžaloba byla podána dne 19. 4. 2018. Tříletá promlčecí doba uplynula dne 19. 4. 2021. Obžalovaný se jinak ztotožňuje se závěry okresního soudu ohledně znaleckého posudku Ing. Vladimíra Čmejly. Znalec za základ svých výpočtů použil zjištění z jiných trestních řízení, která zprůměroval a vypočetl údajnou výši škody. Rozlišoval dvě kategorie filmů, a to filmy distribuované na trh před rokem 2010, u nichž cenu za jedno kopírování či stažení stanovil částkou 152 Kč, a dále filmy, jejichž distribuce začala v roce 2010, u nichž cenu za jedno zkopírování či stažení stanovil částkou 312 Kč. Pokud obhajoba konfrontovala údaje o distribuci filmů uvedených ve znaleckém posudku s informacemi z tzv. Česko-Slovenské databáze, zjistila, že znalec vycházel v řadě případů z nesprávného data distribuce, a to ke škodě obžalovaného. V závěru svého odvolání obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a trestní stíhání zastavil postupem podle § 257 odst. 1 písm. c) tr. řádu.
4. Státní zástupkyně podala odvolání v neprospěch obžalovaného do výroku o vině a trestu. Namítla, že okresní soud nesprávně hodnotil provedené důkazy a v důsledku toho nezjistil náležitý skutkový stav. Především se nedostatečně vypořádal se znaleckým posudkem Ing. Čmejly, který byl vypracován z důvodu objektivizace výše škody způsobené obžalovaným. Okresní soud závěry znalce zpochybnil a při hodnocení důkazů ke znaleckému posudku nepřihlédl. Pokud ani po doplnění ze strany znalce nedošlo k odstranění vad, měl vyžádat revizní znalecký posudek nebo zadat vypracování posudku nového. To okresní soud neučinil, byť se u dvou znaleckých ústavů o tento postup pokusil. Pokud okresní soud na znalci požadoval, aby jím učiněné závěry byly v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu publikovanou pod sp.zn. 7 Tdo 954/2002 a sp.zn. 5 Tdo 171/2014, tak podmínky vyplývající z prvního citovaného rozhodnutí byla znaleckým posudkem splněna, když jde o požadavek stanovit alespoň minimální škodu, která není pouze hypotetická. Znalecký posudek poskytl určení minimální výše škody, jež byla odvozena z reálných čísel stahování obdobných děl na obdobných webech, které umožňují zaznamenávání počtu stažení. Znalcem zjištěný průměrný počet stažení se jeví jako kvalifikovaný odhad, jenž odpovídá realitě a je založen na exaktních poznatcích z předešlé obdobné činnosti znalce. O velkém počtu sdílení (stažení) svědčí i fakt, že byl obžalovanému připsán „kredit“, resp. možnost stahování dat z webu [REDAKCE] v maximální rychlosti v objemu minimálně 1,9 TB, což je enormní množství dat. Pokud v roce 2013 šlo obvykle pořídit 1 GB dat za 99 Kč, tak by pořízení takového množství dat

stálo zhruba 192 555 Kč. Lze se tak jen těžko domnívat, že právě obdržení tohoto „kreditu“ nebylo pro obžalovaného dostatečnou motivací pro jeho jednání. Druhé z citovaných rozhodnutí NS ČR klade požadavky na metodiku výpočtu výše způsobené škody a znalec sám uvedl, že posudek zpracoval v souladu s tímto rozhodnutím.

5. S napadeným rozsudkem nelze souhlasit ani, co se týče nenaplnění kvalifikovaného znaku „značného rozsahu“ jednáním obžalovaného. V tomto směru je třeba vycházet z toho, v jakém rozsahu došlo k porušení zákonem chráněného práva v konkrétním posuzovaném případě. Rozhodujícím kritériem je závažnost a intenzita takového zásahu zejména z hlediska konkrétního chráněného práva k autorskému dílu. Obžalovaný protiprávně šířil velké množství filmových děl, minimálně 452. Je pravděpodobné, že skutečný počet mohl být daleko vyšší. Díla sdílel na webu [REDAKCE], která je jednou z nejnavštěvovanějších stránek českého internetového prostoru, a to po dobu delší než 4 roky. Vzhledem k tomu nelze pochybovat o tom, že zásah do chráněných autorských práv nedosáhl značného rozsahu. Na této skutečnosti nemůže měnit nic ani skutečnost, že díla byla neoprávněně šířena obdobným způsobem i jinými uživateli. Obžalovaný si musel být vědom, že jeho počínání je nelegální. Pojem pirátství je v internetovém prostředí naprosto běžný. Osoba pohybující se v tomto prostředí, zvláště z řad mladších generací, má povědomí o nelegálnosti šíření kopií filmových, herních, hudebních a dalších děl.
6. K námitkám okresního soudu ohledně rozdílných údajů vyplývajících ze seznamů šířených děl, které byly opatřeny v rámci trestního řízení, státní zástupkyně uvedla, že z provedeného dokazování vyplývá, že seznamy jsou platné vždy pouze k danému okamžiku vygenerování a totožný seznam nelze vygenerovat znovu, neboť databáze souborů se v čase mění, uživatel v nich může mazat, třetí strana je může nahlásit jako závadné apod.
7. Státní zástupkyně poukázala obdobně jako obžalovaný na pochybení okresního soudu spočívající v tom, že při jím použité právní kvalifikaci podle § 270 odst. 1 tr. zákoníku by již došlo k zániku trestní odpovědnosti promlčením s ohledem na ustanovení § 34 odst. 4 písm. a) tr. zákoníku.
8. V závěru svého odvolání státní zástupkyně vyslovila názor, že okresní soud měl obžalovaného uznat vinným přečinem podle § 270 odst. 1, odst. 2 písm. b), c) tr. zákoníku. Vzhledem k tomu navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.
9. Poškozená Česká televize napadla výrok o svém odkázání s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Namítla, že důvody pro takový postup nebyly dány, neboť bylo jasné prokázáno, že se obžalovaný porušení práv poškozené dopustil. Poškozená svůj nárok řádně a včas vyčíslila, požadovaná částka odpovídá výši licence za internetové užití po dobu nabízení předmětných děl, výše ceny licence byla vyčíslena u každého jednotlivého audiovizuálního díla zvlášť. Dalšího rozsáhlého dokazování k rozhodnutí o náhradě škody potřeba nebylo. V souladu s konstantní rozhodovací praxí soud nemá poškozeného odkazovat na řízení ve věcech občanskoprávních nebo na řízení před jiným příslušným orgánem, může-li rozhodnout podle ustanovení § 228 tr. řádu. V závěru svého odvolání poškozená navrhla, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek tak, že obžalovaný je podle § 228 odst. 1 tr. řádu povinen zaplatit poškozené České televizi částku ve výši 1 399 919 Kč, případně věc vrátil soudu prvního stupně k novému rozhodnutí.
10. Poškození zastupovaní Českou protipirátskou unií rovněž namítli, že řádně a včas vyčíslili majetkovou újmu způsobenou jim protiprávním jednáním obžalovaného, a to v celkové výši 3 762 224 Kč, z čehož částka 72 224 Kč činí majetkovou újmu vzniklou porušením práva na rozmnožování a částka 3 690 000 Kč majetkovou újmu vzniklou porušením práva na sdělování díla veřejnosti. S poukazem na ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu a konstantní judikaturu Ústavního soudu jsou přesvědčeni, že byly dány podmínky pro přiznání přinejmenším části jejich nároků. Za situace, kdy nebyly zjištěny přesné počty stažení jednotlivých děl, připadalo v úvahu stanovení výše způsobené majetkové újmy v rámci adhezního řízení náhradním způsobem, a to jako odměny

obvyklé za získání nevýhradní licence k uvedeným dílům. Ve smyslu § 40 odst. 4 autorského zákona požadovali kromě náhrady majetkové újmy způsobené porušením práva na rozmnožování díla též náhradu majetkové újmy způsobené porušením práva na sdělování díla veřejnosti ve výši 10 000 Kč. Obžalovaný by k zákonnému zpřístupnění audiovizuálních děl potřeboval minimálně nevýhradní licenci k užití, kterou však nedisponoval. Zpřístupnil třetím osobám nehmotné, časově neomezené rozmnoženiny prostřednictvím sítě internet, což odpovídá audiovizuálním mediálním službám na vyžádání (služby VOD. „Video on demand“, resp. „Video na vyžádání“). Poškození odvíjí obvyklou výši odměny za poskytnutí sublicence (nevýhradní podlicence) k užití díla prostřednictvím VOD služby na území ČR pouze z minimální garance. Výše obvyklé odměny za poskytnutí licence je totiž rovna alespoň částce minimální garance, nebo, převyšuje-li podílová odměna minimální garanci, podílové odměně za konzumaci díla. Minimální garance je stanovena za počáteční období poskytnutí nevýhradní podlicence, které je zpravidla roční (s případným přesahem max. 30 dní) nebo kratší u děl, které jsou uvolněny pro VOD distribuci až v průběhu prvního období, přičemž za každý další načatý rok je nabyvatel nevýhradní licence povinen zaplatit další minimální garanci. Obvyklá výše minimální garance za poskytnutí nevýhradní licence k zpřístupňování jednoho kinematografického díla prostřednictvím internetu činí pro každou audiovizuální mediální službu na vyžádání na základní roční období částku 15 300 Kč bez DPH u kinematografického díla, které bylo vyrobeno 5 let a méně před licenčním obdobím, a 10 800 Kč u kinematografických děl starších. Výši obvyklé minimální garance za jednotlivé audiovizuální dílo poškození doložili kopií obvyklé podlicenční smlouvy uzavřené společností BOINTONFILM a.s. a OBBOD s.r.o. z 2. 12. 2016, z níž vyplývají právě částky 15 300 Kč jako nejčastěji se vyskytující hodnota a u starších titulů pak 10 800 Kč. Kromě minimální garance, kterou nabyvatel licence musí zaplatit i v případě, že poskytnutou licenci nevyužije, hradí nabyvatel licence 50% výnosů snížených o DPH a poplatků OSA, od kterých odečte minimální garanci zaplacenou za ten který titul. Pokud výnosy, resp. odměna stanovená minimální odměnou za každé realizované zhlédnutí nedosáhne výše minimální garance podle kategorie titulu, zaplatí nabyvatel poskytovateli licence minimální garanci. Poškození by v případě legálního zpřístupnění příslušných děl, způsobem a v rozsahu jak učinil obžalovaný, získali částku minimálně ve výši 3 985 200 Kč, která sestává z obvyklé výše minimální garance 10 800 Kč za každé neoprávněně užití dílo. Jde tak o částku vyšší než poškození v trestním řízení uplatnili. Vzhledem k tomu se domáhají, aby obžalovanému byla uložena povinnost nahradit částky ve výši původně požadovaného nároku v celkové výši 3 690 000 Kč, přičemž u AQS, a.s. jde o částku 1 410 000 Kč, u BLUE SKY FILM DISTRIBUTION a.s. částku 10 000 Kč, u BONTOFILM a.s. částku 1 450 000 Kč, u Filmexport Home Video s.r.o. o částku 10 000 Kč, u HBO Europe s.r.o. o částku 40 000 Kč, u HOLLYWOOD C.E., s.r.o. o částku 740 000 Kč a u Urania s.r.o. o částku 30 000 Kč.

11. *Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přiblíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.*
12. Ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení přezkoumal odvolací soud zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, jež tomuto rozsudku předcházelo, to vše především z hlediska vad vytýkaných v podaných odvoláních. Poté dospěl k následujícím závěrům.

13. Napadené rozhodnutí je již třetím meritorním rozhodnutím okresního soudu v předmětné trestní věci. Rozsudkem ze dne 11. 10. 2016, č.j. [REDAKCE], byl obžalovaný [REDAKCE] podle § 226 písm. c) tr. řádu zproštěn obžaloby pro skutek, v němž obžaloba spatřovala přečin podle § 270 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Poškození byli podle § 229 odst. 3 tr. řádu odkázáni se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 8. 2017, č.j. [REDAKCE], byl k odvolání státní zástupkyně zprošťující rozsudek zrušen podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu a věc byla podle § 260 tr. řádu vrácena státní zástupkyni k došetření. Druhá obžaloba byla podána u okresního soudu dne 19. 4. 2018. Rozsudkem ze dne 9. 4. 2019, č.j. [REDAKCE], Okresní soud v Českých Budějovicích zprostil obžalovaného obžaloby podle § 226 písm. c) tr. řádu. I tento rozsudek byl usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 6. 2020, č.j. [REDAKCE], k odvolání státního zástupce zrušen podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu a věc byla podle § 259 odst. 1 tr. řádu vrácena soudu prvního stupně.
14. Okresní soud v novém hlavním líčení doplnil dokazování k objasnění otázky pachatelství obžalovaného, a to zprávami vyžádanými k osobám bratra a matky obžalovaného. I s ohledem na takto doplněná zjištění, která zejména v případě bratra obžalovaného vylučovala páchání stíhané trestné činnosti, neboť v inkriminovaném období se bratr nacházel v Praze, kde vykonával své zaměstnání, nepřetrvávají v této fázi řízení důvodné pochybnosti, že to byl právě obžalovaný, jenž se dopustil stíhaného skutku.
15. V další sporných směrech okresní soud setrval na svém stanovisku ohledně pochybností o objektivitě vyčíslení škody, která měla jednotlivým nositelům autorských práv vzniknout protiprávním jednáním obžalovaného. Je zřejmé, že okresní soud se neztotožnil se závěry znaleckého posudku Ing. Vladimíra Čmejly, znalce z oboru ekonomika – patenty a vynálezy, odvětví ceny a odhady vynálezů, zlepšovacích návrhů, průmyslových a užitných vzorů, ochranných známek, licence, autorské právo, know-how. Uvedený posudek byl zpracován v přípravném řízení poté, co odvolací soud věc vrátil k došetření státnímu zástupci. O jeho závěry se opírala druhá ve věci podaná obžaloba, která vycházela z toho, že obžalovaný svým jednáním způsobil nositelům autorských práv škodu v celkové výši 4 825 349 Kč. Po výsledku znalce při hlavním líčení byl zpracován doplněk původního znaleckého posudku, jímž byla celková způsobená škoda ponížena na částku 3 968 315 Kč. Důvodem této úpravy byla skutečnost, že znalec původně počítal s pácháním trestné činnosti po dobu 5 let, ale ve skutečnosti šlo o období prakticky 4 let.
16. Z postupu okresního soudu je zřejmé, že hodlal doplnit dokazování revizním znaleckým posudkem a v tomto směru oslovil i dva znalecké ústavy. Ty však odmítly zpracování posudku s tím, že nedisponují potřebným specialistou. Okresní soud nakonec postupoval tak, že z popisu žalovaného skutku vypustil údaje o výši škody, kterou měl obžalovaný jednotlivým nositelům autorských práv způsobit, v důsledku čehož upustil od žalované právní kvalifikace podle § 270 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku (způsobení značné škody). Okresní soud neshledal ani důvody pro použití právní kvalifikace podle § 270 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku (spáchání činu uvedeného v odstavci 1 ve značném rozsahu). Jednání obžalovaného kvalifikoval toliko v základní skutkové podstatě jako přečin podle § 270 odst. 1 tr. zákoníku.
17. Při takto použité právní kvalifikaci okresní soud opominul zabývat se možným zánikem trestní odpovědnosti za trestný čin uplynutím promlčecí doby ve smyslu § 34 tr. zákoníku, jak namítá v podaném odvolání obžalovaný a rovněž státní zástupkyně. Přečin podle § 270 odst. 1 tr. zákoníku je trestným činem, za který trestní zákon dovoluje uložení trestu odnětí svobody až na dvě léta. Promlčecí doba tak činí podle § 34 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku tři léta. Z hlediska úkonů, které promlčecí dobu přerušují ve smyslu § 34 odst. 4 písm. a) tr. zákoníku je v projednávané věci významné datum podání druhé obžaloby, k němuž došlo dne 19. 4. 2018. V tomto okamžiku došlo naposledy v projednávané věci k přerušení promlčecí doby a ve smyslu § 34 odst. 5 tr. zákoníku počala od tohoto data běžet nová tříletá promlčecí doba. Ta uplynula dne 19. 4. 2021. Za situace, kdy okresní soud rozhodl napadeným rozsudkem až dne 21. 9. 2021 a stíhaný skutek posoudil

toliko podle § 270 odst. 1 tr. zákoníku, nemohl rozhodnout odsuzujícím rozsudkem, ale měl trestní stíhání zastavit z důvodu uvedeného v ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) tr. řádu.

18. Odvolací soud se po přezkoumání dosud provedených důkazů, hodnotících úvah okresního soudu a jím učiněných právních závěrů, ve všech směrech s argumentací okresního soudu neztotožnil.
19. Nejproblematictější otázkou bylo v dosavadním průběhu trestního řízení objasnění výše škody, kterou obžalovaný stíhaným skutkem jednotlivým nositelům autorských práv způsobil. Objasnění této otázky je v případě obdobné trestné činnosti, která je posuzována podle § 270 tr. zákoníku, vždy poměrně složité, jak vyplývá i z dostupné judikatury trestních soudů. Podrobněji se této problematice věnoval Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí pod sp.zn. 5 Tdo 171/2014, na něž mimo jiné okresní soud také ve svém rozhodnutí poukazoval.
20. Z posledně citovaného rozhodnutí, jež se týkalo obdobného neoprávněného šíření audiovizuálních děl prostřednictvím internetu, lze uvést následující:
21. *Nejvyšší soud dále připomíná, že škodou je jakákoli újma, která nastala v majetkové sféře poškozeného a je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem tj. peněží. Může jít o tzv. skutečnou škodu a o ušlý zisk poškozeného, který mu vznikl tím, že v důsledku protiprávního jednání pachatele nedošlo k takovému rozmnožení jeho majetkových hodnot, jež se dalo očekávat s ohledem na pravidelný běh událostí (§ 442 odst. 1 občanského zákoníku účinného v době spáchání činu, respektive § 2952 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, který nabyl účinnosti 1. 1. 2014). Pro závěr o ušlém zisku ale podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu nepostačuje pouhá pravděpodobnost zvýšení majetkového stavu v budoucnu, ale musí být najisto postaveno, že nebyť protiprávního jednání pachatele, tak by se jeho majetkový stav zvýšil. Vymezení ušlého zisku musí být podloženo existujícími nebo reálně dosažitelnými okolnostmi, ze kterých lze usuzovat, že protiprávní jednání pachatele skutečně zasáhlo do průběhu konkrétního děje vedoucího k určitému zisku (k těmto závěrům přiměřeně srovnej kupř. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 2. 2012, sp. zn. 28 Cdo 4931/2009, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 2009, sp. zn. 25 Cdo 3586/2006, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 1. 2006, sp. zn. 25 Cdo 3586/2006).*
22. *Nejvyšší soud nespochybnuje, že ve většině případů trestných činů porušení autorských práv podle § 270 odst. 2 písm. b) a odst. 3 písm. c) tr. zákoníku bude majetková újma poškozených subjektů spočívat právě v ušlém zisku. O škodu v podobě ušlého zisku půjde např. tehdy, není-li v důsledku protiprávního jednání pachatele uzavřena s vlastníkem či vykonavatelem autorských práv úplatná smlouva na premiérové uvedení díla, nebo je taková smlouva ze stejného důvodu vypovězena, protože oprávněný nabyvatel licence hospodářsky legitimně nechce být „druhým“ uživatelem, nýbrž prvním. Často poškozený také mohl sám vynaložit peněžní nebo jiné prostředky v souvislosti s premiérou díla, která by se pak sice mohla i přesto konat, avšak ztratila by obchodní význam překvapení na trhu i kultuře (viz TELEC, Ivo. Není informace jako informace. In Peter Blaho, Adriana Švecová. Hodnotový systém práva a jeho reflexia v právnej teórii a praxi. II. diel. 1. vyd. Trnava: Trnavská univerzita v Veda, vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, 2013. s. 930-947, 18 s. ISBN 978-80-8082-587-4.). Tyto příklady jsou ale odlišné od posuzovaného skutku. Samozřejmě lze rozumně předpokládat, že i v případech, kdy nelegální zveřejnění díla prostřednictvím veřejně přístupné počítačové sítě Internet nemělo dopad na smlouvu o jeho premiérovém uvedení, byly kráceny oprávněně očekávané výnosy legálních distributorů autorsky chráněných děl, která obviněný umožnil protiprávně zdarma stahovat prostřednictvím elektronických úložišť, některé dokonce před jejich oficiální premiérou, zejména spáchal-li čin ve značném rozsahu. Ovšem stanovit výši ušlého zisku násobkem ceny nosiče obsahujícího rozmnoženinu díla je velmi sporné a z trestněprávního pohledu neakceptovatelné, protože ušlý zisk nemá hypotetickou povahu vyplývající z obvyklých poměrů na trhu, ale zohledňuje to, čeho by poškození reálně dosáhli při pravidelném běhu událostí. Proto nemohou být důkazem o vzniklé škodě v podobě ušlého zisku pouze prodejní katalogy, v nichž je uvedena cena, za kterou ve stejné době, kdy dovolatel uživateli Internetu neoprávněně zpřístupnil kopie filmů, seriálů nebo hudebních souborů, nabízeli oprávnění nositelé autorských práv na legálním trhu k prodeji tatáž díla na CD a DVD nosičích. Musel by být opatřen skutkový podklad svědčící o tom, že počet prodaných legálních nosičů se snížil právě o tolik kusů, kolikrát si uživatelé počítačové sítě Internet stáhli z datového úložiště díla, které tam obviněný neoprávněně v několika kopiích umístil.*
23. *Soud prvního stupně tato chybějící skutková zjištění nahradil volnou úvahou vycházející ze spekulativního předpokladu, že všichni, kteří využili možnost stáhnout si zdarma neoprávněně zveřejněné dílo z datového úložiště,*

by si jinak koupili originální CD nebo DVD nosič za obvyklou cenu. Takový předpoklad ale zcela pomíjí podstatné odlišné podmínky, za kterých si uživatelé Internetu zpřístupňují díla stahují. V České republice působí podle evidence Rady pro rozhlasové a televizní vysílání více než sto poskytovatelů audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání (viz přehled seznamu provozovatelů na [www.....](http://www.rtr.cz)), přičemž některé z nich nabízejí své služby zdarma a zaplácávají jen doplňkové služby nebo neomezené stahování, jiné sice umožňují stahování za poplatek, ale jeho výše je ve srovnání s cenou za legální nosič CD nebo DVD zanedbatelná. Kupříkladu registrovaný uživatel placené služby internetového serveru H. získává jeden gigabyte informací používaných v informatice za cca 2,50 Kč, přičemž za toto množství lze stáhnout nejméně jeden celovečerní film (viz [http://www.....](http://www.h.cz)). Svou vypovídací hodnotu v této souvislosti má i to, že ani obviněný si také nezakoupil originální nosiče děl, která poté rozmnožil a na Internetu neoprávněně zpřístupnil dalším uživatelům, nýbrž si je stáhl z jiného filehostingového serveru, na němž již byla umístěna ke sdílení (viz výpověď obviněného na č. l. 409 spisu). Při úvahách o tom, zda pachatel svým činem způsobil nositelům autorských práv škodu ve formě ušlého zisku, proto nelze klást rovnítko mezi vydáním a stažením filmu nebo jiného audiovizuálního díla na internetové síti a výši nákladů vynaložených na legální pořízení takového díla na nosiči CD či DVD.

24. Nejvyšší soud k problematice vyčíslení škody způsobené nositelům autorských práv tím, že je dílo nelegálně zpřístupněno veřejnosti, dále připomíná, že právní úprava nároků vyplývajících z porušování autorských práv vychází na úrovni unijního práva ze směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o vymáhání práv duševního vlastnictví (dále jen „Směrnice“). Z odstavce 26 její preambule a z čl. 13, který je přímo věnován náhradě škody, je zřejmé, že se snaží nastavit objektivní kritéria pro komplexní odškodnění hmotné i imateriální, tedy morální újmy, přičemž pod pojmem „náhrada škody“ směrnice rozumí odpovědnost za škodu ve formě ušlého zisku oprávněných nositelů autorských práv a také odpovědnost za bezdůvodné obohacení stejně jako jsou tyto instituty pojímány v českém právním řádu. Současně, s ohledem na skutečnost, že ušlý zisk, který je v případech porušování práv duševního vlastnictví podstatou materiální škody, lze prokazovat velmi obtížně, má Směrnice vést členské státy k tomu, aby soudní orgány alternativně ve vhodných případech stanovily náhradu škody jako paušální částku na základě takových hledisek, jakým je například výše licenčních poplatků nebo poplatků, které by musel porušovatel práv zaplatit, pokud by požádal o udělení oprávnění k užívání příslušných práv duševního vlastnictví. Lze shrnout, že stanovení konkrétní celkové částky odškodnění za porušování práv k duševnímu vlastnictví, tedy i práv autorských, by podle Směrnice mělo být výsledkem komplexního uvážení všech zmíněných faktorů, přičemž náhrada škody by vždy měla dosahovat alespoň té výše, v jaké poškozený prokázal reálný vznik škody v podobě ušlého zisku. Stanovení náhrady škody na základě hypotetického licenčního poplatku se pak připouští *expressis verbis* jako alternativa k této základní metodě, jestliže nelze konkrétní ušlý zisk zjistit vůbec, nebo jen s velkými obtížemi.
25. Směrnice byla do českého právního řádu implementována mimo jiné i zákonem č. 216/2006 Sb., kterým se měnil autorský zákon s účinností od 25. dubna 2006. Na skutečnost, že lze obecně prokazovat velmi obtížně škodu v podobě ušlého zisku, kterého by oprávnění nositelé autorských práv dosáhli nebýt nelegálního zpřístupnění díla, citovaná novela autorského zákona reagovala tím, že do ustanovení § 40 odst. 4 autorského zákona, který je v poměru *lex specialis* k občanskému zákoníku, zakotvila oprávnění nositelů autorských práv, aby se namísto náhrady skutečně ušlého zisku domáhali náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání licence k užití.
26. Výše popsané konstrukce náhrady škody, které víceméně umožňují rezignovat na objasnění toho, jaká byla konkrétní ztráta na zisku oprávněných nositelů autorských práv a práv s nimi souvisejících v přímé souvislosti s jednáním osoby, která tyto práva porušila, lze ale bez dalšího použít pouze v adhezním řízení, a nikoli pro stanovení výše škody způsobené trestným činem, je-li škoda znakem základní skutkové podstaty nebo okolností podmiňujících použití vyšší trestní sazby. Při rozhodování o vině v trestním řízení musí totiž být všechny znaky skutkové podstaty trestného činu objektivně a bez důvodných pochybností prokázány, a není-li to možné alespoň v minimální míře, pak nelze dospět k závěru o jejich naplnění volnými úvahami, které mohou být jinak akceptovatelné při rozhodování o náhradě škody. Proto i v případě zločinu porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1, 2 písm. b) nebo odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, jehož kvalifikačním znakem je

způsobení značné škody nebo škody velkého rozsahu, je nutné škodlivý následek v podobě ušlého zisku oprávněných nositelů autorských práv prokázat s potřebnou mírou jistoty.

27. *Z trestněprávního hlediska nemůže být vymezení výše škody v podobě ztráty na zisku ryze hypotetické. Nelze-li konkrétní ušlý zisk zjišťovat pro nedostatek skutkových podkladů, z nichž by vyplynulo, jakého příjmu (zisku) by nositelé dotčených autorských a s nimi souvisejících práv dosáhli, kdyby obviněnému umožnili legálně zpřístupňovat ve stejné době a shodným způsobem chráněná audiovizuální a zvuková díla, nelze škodu stanovit náhradními způsoby, byť jinak akceptovatelnými při rozhodování o odškodnění. Soud prvního stupně stanovil škodu ve formě ušlého zisku oprávněných distributorů chráněných děl jako násobek obviněným neoprávněně rozmnožených a jinými uživateli Internetu stažených děl a ceny, za kterou se v rozhodné době prodával jejich originální nosič. V řízení, které jeho rozhodnutí předcházelo, ale neopatřil žádné skutkové podklady pro zjištění, že obviněný ovlivnil nelegálním zpřístupněním chráněných děl uživatelům internetové sítě obviněný prodejnost originálních CD a DVD nosičů. Soud se nezabýval ani tím, že díla, která obviněný umožnil neoprávněně sdílet uživatelům Internetu prostřednictvím datových úložišť, byla bez jeho přičinění údajně již dříve dostupná na jiných internetových serverech. Odvolací soud pak tuto nesprávnou konstrukci škody postavenou jen na spekulativních úvahách soudu prvního stupně bez výhrad akceptoval.*
28. Odvolací soud zcela záměrně ve větším rozsahu citoval argumentaci rozvedenou v předmětném rozhodnutí Nejvyššího soudu, neboť jde o problematiku vztahující se k objasnění skutečností významných pro stanovení výše škody způsobené obdobným jednáním, jehož se dopustil v nyní projednávané věci obžalovaný [REDAKCE] ke škodě nositelů autorských práv. Pokud odvolací soud porovnal argumentaci rozvedenou v citovaném rozhodnutí s metodikou, kterou použil v projednávané věci příbráný znalec ke stanovení výše způsobené škody, je toho názoru, že znalec ve své podstatě postupoval obdobným způsobem, který Nejvyšším soudem nebyl shledán správným. Z katalogů firem zabývajících se prodejem kopií filmů k neomezenému opakovanému užití znalec stanovil průměrnou cenu za jedno kopírování či stažení filmu částkou 152 Kč u filmů starších, které byly distribuovány na trh před rokem 2010 a na částku 312 Kč u premiérových filmů, u nichž distribuce započala v roce 2010. V obou takto vyjádřených částkách bylo promítnuto 20% snížení ceny za možnou sníženou kvalitu filmu. Jelikož v projednávané věci nebyl zjištěn počet stažení předmětných filmů dalšími uživateli, stanovil znalec průměrný počet takovýchto stažení na podkladě své předchozí znalecké činnosti prováděné v obdobných čtyřech trestních věcech, kde byly zadokumentovány údaje o jednotlivých staženích. Dospěl tím k průměrnému počtu stažení pro případ šíření filmů, a to původně po dobu 5 let v počtu 178x, což následně upravil na období 4 let na počet 143x. Škoda jím určená byla zjištěna u nepremiérových filmů násobkem částky 152 Kč a průměrného počtu stažení 143x, u premiérových filmů šlo o násobek částky 312 Kč a průměrného počtu stažení 143x. U starších titulů tak šlo o částku 21 736 Kč za sdělování a 21 888 Kč jako celková majetková újma (152 Kč + 21 736 Kč), u novějších o částku 44 616 Kč za sdělování a 44 928 Kč jako celková majetková újma (312 Kč + 44 616 Kč).
29. Obdobně jako v případě projednávaném Nejvyšším soudem, jak je shora citován, není ani v této trestní věci najisto postaveno, že protiprávní jednání obžalovaného mělo za příčinu ušlý zisk na straně jednotlivých nositelů autorských práv v částkách, které by uživatelé internetu, jež si filmy z datového úložiště užívaného obžalovaným stáhli bezplatně, jinak museli vynaložit na legální pořízení kopie filmu. I znalec svým postupem prakticky presumuje, že všichni uživatelé internetu, kteří si stáhli kopie filmů z úložiště, na které je umístil obžalovaný, by si zakoupili DVD nosič za obvyklou cenu a tím, že tak nemuseli uskutečnit, byl snížen předpokládaný zisk oprávněných nositelů autorských práv. Odvolací soud je toho názoru, že i takovýto způsob určení způsobené škody je toliko hypotetický a nelze tímto způsobem určenou výši škody považovat za objasněnou bez důvodných pochybností, aby mohla být podkladem pro závěr o naplnění kvalifikačního znaku ustanovení § 270 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.
30. K posledně uvedenému je třeba dodat, že znalcem popsáním způsobem určená škoda byla v případě 17 poškozených subjektů původně zastupovaných Českou protipirátskou unií podstatně vyšší, a to v částce 14 998 288 Kč. Znalec tuto částku ponížil na 3 118 339 Kč s ohledem na

skutečnost, že poškození zastupovaní jmenovaným zmocněncem souhlasili se snížením škody na jednu pětinu provedeného výpočtu. Bez takového snížení by celková škoda určená znalcem v případě všech poškozených subjektů dosáhla výše 15 848 264 Kč. K případné dobré vůli poškozených lze však přihlížet toliko v rámci rozhodování o jimi uplatněných nárocích na náhradu škody, nikoli však při objasňování kvalifikačního znaku příslušné skutkové podstaty stíhaného trestného činu. Pokud by soud měl za podklad svých skutkových závěrů vzít závěry znalce o výši škody, nemohl by přihlížet k uvedené snížení, ale musel by vycházet ze závěru, že obžalovaný svým jednáním způsobil škodu ve výši více než 15 000 000 Kč, tedy škodu, která by naplňovala znaky již škody velkého rozsahu ve smyslu § 270 odst. 3 písm. a), § 138 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020.

31. Odvolací soud má pochybnosti o správnosti určení výše způsobené škody i s ohledem na skutečnost, že znalec neměl ani dostatečné podklady pro zjištění po jakou dobu v inkriminovaném stíhaném období prakticky 4 let se každý ze zjištěných filmů na příslušném úložišti nacházel. Znalec prakticky neodlišoval, zda film byl umístěn obžalovaným na internetové úložiště jeden či dva roky nebo po celé období. Prakticky počítal s uložením každého z filmů po dobu celých čtyř let, kdy mohl být dalšími uživateli internetu stahován. Stanovil průměrný počet stažení za čtyři roky na základě poznatků z dalších jím znalecky zpracovávaných věcí a výsledek aplikoval na projednávaný případ, který v tomto směru trpí jistou důkazní nouzí, neboť se nepodařilo důkazně zajistit počet stažení u jednotlivých filmů. Otázkou vyvolávající pochybnosti je však i to, zda každý z filmů byl takto k dispozici po celou dobu 4 let. Další pochybnosti vyvolává i zjištění dokladované obhajobou v tom směru, že rozlišení filmů na dvě kategorie podle data jejich distribuce nemusí být ve všech případech přesné.
32. Stanovení konkrétní výše ušlého zisku jednotlivých oprávněných nositelů autorských práv, jenž by byl bez důvodných pochybností v příčinné souvislosti se stíhaným protiprávním jednáním obžalovaného, se v projednávané věci nejeví prakticky možné. Obžalovaný se trestné činnosti dopustil prostřednictvím internetové počítačové sítě, když prakticky stáhl kopie jednotlivých filmů z datových úložišť, kam je neoprávněně umístily jiné osoby, kopie umístil posléze na další datové úložiště, čímž umožnil jejich užití dalšímu nezjištěnému počtu uživatelů internetu. Předmětná díla byla neoprávněně na internetu zpřístupněna ke sdílení nejenom obžalovaným, ale i řadou jiných neustanovených pachatelů a je prakticky nereálné určit, do jaké míry samo o sobě právě protiprávní jednání obžalovaného snížilo zisk oprávněných nositelů autorských práv. Vzhledem k tomu, že obžalovaný podle sdělení majitele příslušného serveru (spol. Uloz.to cloud a.s.) dosáhl za stahování šířených děl kreditu 1,9 TB, lze důvodně uvažovat o výrazných objemech stahování děl ze strany dalších uživatelů internetu. Při absenci dalších důkazů a objektivně zjištěných dat však nelze v projednávaném případě učinit dostatečně podložené závěry o výši způsobené škody. I s ohledem na vyjádření znaleckých pracovišť, která oslovil okresní soud, nelze očekávat, že by další dokazování mohlo vnést do projednávaného případu objasnění skutečností vedoucích k dostatečně podloženému významnému z hlediska právní kvalifikace podle § 270 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. S přihlédnutím na délku trestního řízení v projednávané věci (trestní stíhání obžalovaného zahájeno již v dubnu 2015) a rovněž s přihlédnutím k dále rozvedených závěrům o právním posouzení stíhaného skutku i podle ustanovení § 270 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, v jehož případě trestní zákon umožňuje postih stejným trestem jako v případě kvalifikace podle § 270 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, je podle názoru odvolacího soudu namístě upustit od dalšího dokazování směřujícího k objasnění kvalifikačního znaku ve smyslu způsobení značné škody.
33. Jak vyplývá již z posledně uvedeného, tak odvolací soud se neztotožnil se závěrem okresního soudu, že obžalovaný neporušil autorská práva ve značném rozsahu, jak předpokládá ustanovení § 270 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. K této problematice s odkazem na komentářovou literaturu a konstantní judikaturu trestních soudů lze konstatovat, že pro stanovení „značného rozsahu“ nelze použít výkladové pravidlo vyplývající z ustanovení § 138 tr. zákoníku, které je platné pro stanovení výše škody. Zda byl naplněn uvedený kvalifikační znak, je třeba zkoumat vždy na podkladě

konkrétních okolností projednávaného případu, posuzovat konkrétní rozsah porušení zákonem chráněného práva, jeho závažnost a intenzitu, délku trvání, způsob provedení a od toho odvíjející možnost přístupu třetích osob k autorsky chráněným dílům. K posouzení naplnění tohoto znaku skýtá provedené dokazování dostatečné podklady, o nichž nevznikají důvodné pochybnosti. Trestná činnost obžalovaného nebyla jakýmsi ojedinělým, nahodilým protiprávním jednáním, nýbrž poměrně intenzivní po dobu čtyř let trvající tzv. pirátskou trestnou činností, kdy obžalovaný na příslušné úložiště umístil více než 450 zvukově obrazových děl. Jednal tak prostřednictvím celosvětové sítě internet a umožnil tím neoprávněné sdílení a stahování těchto děl prakticky neomezenému množství zájemců pohybujících se na internetu. V případě některých titulů obžalovaný umístil tímto způsobem dílo na příslušné úložiště i opakovaně, čímž rovněž nabídku pro další potenciální zájemce rozšiřoval. Přestože nebyly v této trestní věci zjištěny přesné údaje o počtu jednotlivých stažení za strany potenciálních zájemců, tak údaje o kreditu, jenž obžalovaný obdržel od majitele příslušného serveru, rovněž nasvědčují tomu, že nezákonné jednání obžalovaného našlo odraz ve výraznějším zájmu veřejnosti pohybující se na internetu. Vzhledem k takovýmto skutečnostem byly podle názoru odvolacího soudu naplněny znaky „značného rozsahu“ a je proto a místě kvalifikovat jednání obžalovaného jako přečin porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku.

34. Odvolací soud vzhledem ke shora uvedenému k odvolání státní zástupkyně napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a za podmínek § 259 odst. 3 tr. řádu znovu ve věci rozhodl. Obžalovaného uznal vinným přečinem podle § 270 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Nutno dodat, že v případě tohoto trestného činu trestní zákon umožňuje uložení trestu odnětí svobody v sazbě od 6 měsíců do 5 let, takže nepřichází v úvahu zánik trestní odpovědnosti za tento trestný čin uplynutím promlčecí doby, neboť její konec v projednávané věci by připadal až na den 19. 4. 2028 (§ 34 odst. 1 písm. c/, odst. 4, odst. 5 tr. zákoníku).
35. Pokud jde o nové rozhodnutí o potrestání obžalovaného, tak je třeba konstatovat, že obžalovaný není osobou zcela bezúhonnou. V letech 2000 až 2006 byl opakovaně postihován pro různorodou trestnou činnost, a to především majetkového či násilného charakteru. Vykonával i nepodmíněné tresty odnětí svobody. Z jejich výkonu byl podmíněně propuštěn. S ohledem na následné osvědčení se ve stanovených zkušebních dobách, celkovou dobu, která uplynula od těchto odsouzení a především s ohledem na zahlazení těchto odsouzení, není důvod k těmto odsouzením přihlížet jako k okolnosti přitěžující ve smyslu § 42 písm. q) tr. zákoníku. K poslednímu odsouzení obžalovaného došlo trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 10. 2017, sp.zn. [REDAKCE], jímž byl obžalovaný uznán vinným přečiny ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Za to byl odsouzen k trestu odnětí svobody na 8 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 26 měsíců. Jelikož ke dni 29. 1. 2020 bylo rozhodnuto o tom, že se ve zkušební době osvědčil, hledí se na obžalovaného i ohledně tohoto odsouzení, jako by nebyl odsouzen a nepřichází proto v úvahu ani ukládání souhrnného trestu ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku (§ 43 odst. 4 tr. zákoníku).
36. Odvolací soud nezjistil existenci dalších výraznějších polehčujících či přitěžujících okolností. Obžalovaný se k trestné činnosti nedoznal, resp. využil svého zákonného práva a ve věci v postavení obviněného a obžalovaného nevypovídal. K výraznější délce doby páčání trestné činnosti a jejímu rozsahu bylo přihlédnuto již při právním posouzení protizákonného jednání obžalovaného, když byla použita kvalifikovaná skutková podstata ve smyslu § 270 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Soud přihlížel i k době, která uplynula od spáchání stíhaného skutku, k celkové délce trestního řízení, které se neúměrně protáhlo, aniž by k tomu přispěl sám obžalovaný.
37. Po zvážení všech takto rozvedených skutečností odvolací soud přistoupil k uložení trestu odnětí svobody vyměřeného ještě mírně nad dolní hranici zákonné trestní sazby, a to v trvání jednoho roku, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu 2 let a dále trestu propadnutí věci, a to v přípravném řízení zajištěné počítačové techniky, která byla použita ke spáchání trestné činnosti.

Pokud jde o rozhodnutí o nárocích poškozených na náhradu škody, tak vzhledem již ke shora uvedenému nebylo možno dospět k jednoznačným závěrům o výši škody, která byla jednotlivým poškozeným trestnou činností obžalovaného způsobena. Přicházelo v úvahu rozhodnout o nárocích poškozených náhradním způsobem vyplývajícím z ustanovení § 40 odst. 4 autorského zákona. Podle tohoto ustanovení právo na náhradu škody a na vydání bezdůvodného obohacení podle zvláštních právních předpisů zůstává nedotčeno; místo skutečně ušlého zisku se autor může domáhat náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem. Výše bezdůvodného obohacení vzniklého na straně toho, kdo neoprávněně nakládal s dílem, aniž by k tomu získal potřebnou licenci, činí dvojnásobek odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem.

38. Pokud jde o odměnu za získání licence, tak ta se sjednává v podstatě dvojím způsobem, a to buď bez ohledu na ekonomický výnos z licence, anebo v závislosti na tomto výnosu, případně kombinací těchto metod. Může tedy jít o určitou paušální částku, o částku závislou na rozsahu či velikosti díla, anebo o procentuální podíl na zisku z licence. Podstatné pro rozhodnutí je zjištění obvyklé výše odměny za získání licence v rozhodné době. Odměny se mohou lišit podle druhu díla, v závislosti na osobě autora, obsahovaného zaměření díla, jeho popularitě, žádanosti, aktuálnosti apod.
39. Dokazování provedené v projednávané trestní věci nebylo zaměřeno k objasnění výše odměn za získání licence k předmětným audiovizuálním dílům, které byly obvyklé v době, kdy obžalovaný trestnou činností páchal. Česká televize vyčíslila svůj nárok v souhrnu na částku 1 339 919 Kč jako součet částek stanovených u jednotlivých děl, v jejichž případě je držitelem autorských práv s tím, že uvedené částky odpovídají výši licence za internetové užití po dobu nabízení předmětného díla. Pro posouzení, zda takto nárokováné částky skutečně odpovídají v kritické době obvyklé odměně za poskytnutí licence k užití děl, nemá soud dostatečné podklady v podobě obdobných licenčních smluv z kritického období. Ani ve věci provedené znalecké zkoumání se této otázce, tedy posouzení obvyklé odměny za získání licence, blíže nevěnovalo.
40. Podobná situace je i v případě dalších poškozených subjektů. Zmocněnec odvolávajících se poškozených subjektů s podaným odvoláním přiložil i smlouvu uzavřenou mezi BONTONFILMEM a.s. jako poskytovatelem a OBBOD s.r.o. jako nabyvatelem, na základě nížž dovodil minimální výši odměny u každého díla v částce 10 800 Kč, když jde o výši tzv. minimální garance, kterou nabyvatel musí uhradit i v případě, že poskytnutou licenci nevyužije. Jde o smlouvu z 2. 12. 2016 vztahující se k licenčnímu období od 14. 12. 2016 do 31. 12. 2017. Byť údaje vyplývající z tohoto důkazu mohou reálně odrážet výši minimální obvyklé odměny za poskytnutí licence, tak sám o sobě tento důkaz neumožňuje učinit dostatečně podložený závěr, že údaje z něj vyplývající odpovídají i obvyklým odměnám za poskytnutí licence v inkriminovaném období, kdy se obžalovaný porušil autorských práv jednotlivých poškozených subjektů dopustil.

Odvolací soud je toho názoru, že pro rozhodnutí o uplatněných nárocích by bylo potřeba opatřit další podklady, což by předpokládalo dokazování, které je již nad rámec potřeb tohoto trestního řízení. Vzhledem k tomu i odvolací soud v souladu s napadeným rozsudkem znovu rozhodl tak, že všechna poškozené podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázal s jejich nároky na řízení ve věcech občanskoprávních.

41. Odvolání obžalovaného a poškozených zastoupených Českou protipirátskou unií a poškozené České televize byla jako nedůvodná podle § 256 tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni,

do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

České Budějovice dne 6. 4. 2022

JUDr. Jiří Trnka, v.r.
předseda senátu